

Notat til Statsrevisorerne om
Europa-Parlamentets afgørelse
om afslutning af EU's regnskaber
for 2008

Juni
2010

revision
revision

revision

Europa-Parlamentets afgørelse om afslutning af EU's regnskaber for 2008

8. juni 2010

RN SEKR02/10

I. Indledning

1. Europa-Parlamentet (herefter Parlamentet) besluttede den 5. maj 2010 at godkende afslutningen af regnskaberne for gennemførelsen af EU's almindelige budget for 2008. Herefter meddelte Parlamentet decharge til Europa-Kommissionen (herefter Kommissionen) og øvrige institutioner, agenturer mv. Rådet havde forinden på sit møde den 16. februar 2010 vedtaget en positiv henstilling om decharge til Kommissionen. Parlamentets afgørelse ledsages af en række bemærkninger.

2. Som opfølgning på mit notat til Statsrevisorerne fra december 2009 om Den Europæiske Revisionsrets (herefter Retten) årsberetning for 2008 vil jeg orientere Statsrevisorerne om Parlamentets afgørelse om decharge. Rettens årsberetning og revisionserklæring er en vigtig del af grundlaget for Parlamentets decharge. I notatet fokuserer jeg primært på Parlamentets bemærkninger til Kommissionens forvaltning. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af EU's almindelige budget og forvalter således langt hovedparten af EU's udgifter. Omkring 80 % af disse udgifter forvaltes ved delt forvaltning i samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

II. De vigtigste elementer i Parlamentets afgørelse

3. Parlamentet indleder sine bemærkninger til sin afgørelse om decharge med at udtrykke bekymring om en række ophobede problemer fra tidligere år, herunder især:

- fortsat høje fejlprocenter i forbindelse med udbetaling af EU-midler
- manglende inddrivelse af uretmæssige udbetalinger
- store overførsler af midler til senere finansår.

4. Parlamentet er bekymret over det fortsat høje antal fejl i forbindelse med betalinger på store og vigtige udgiftsområder. Retten har således givet en negativ revisionserklæring på grund af fejlprocenter på over 5 % på områder, der tegner sig for 31 % af EU's samlede budget. Områder med en fejlprocent på under 2 %, og som dermed har fået en positiv revisionserklæring, udgør kun 47 % af budgettet. Parlamentet anerkender, at der er sket forbedringer i forvaltningen af EU-midler de senere år, men de har ifølge Parlamentet været utilstrækkelige, og det høje antal fejl gør det sværere at nå EU's mål. Parlamentet opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge en ny handlingsplan for 2010 og fremefter, der skal nedbringe fejlprocenten hurtigere end hidtil.

Decharge afslutter regnskabet

Kommissionen aflægger regnskab for hovedparten af EU's forvaltning. De øvrige institutioners regnskaber indgår i det samlede regnskab. Regnskabet revideres af Retten. Efter henstilling fra Rådet kan Parlamentet herefter meddele decharge til Kommissionen og dermed godkende afslutningen af regnskabet. Parlamentet meddeler også decharge til de enkelte institutioner, fx Rådet, Retten og Domstolen. Parlamentet valgte i år at udskyde dechargen til Rådet, som således først blev vedtaget den 19. maj 2010.

Decharge er politisk kontrol

Parlamentet udøver gennem dechargeproceduren den politiske kontrol med forvaltningen af EU's midler. Parlamentet gennemgår bl.a. Rettens årsberetning, revisionserklæring og særberetninger. På baggrund heraf gives en politisk vurdering af Kommissionens og de øvrige institutioners forvaltning i det pågældende år.

5. Parlamentet er desuden bekymret over de problemer, der er med at inddrive EU-midler, som er blevet udbetalt uretmæssigt. Endvidere efterspørger Parlamentet mere pålidelige data fra Kommissionen om inddrivelses og finansielle korrektioner for de enkelte medlemsstater og udgiftsområder.

6. Parlamentet er foruroliget over, at andelen af uindfrie budgetforpligtelser, dvs. uudnyttede EU-midler, der overføres til anvendelse i senere år, er steget med 11,8 % til 155 mia. euro i 2008. Til sammenligning var EU's samlede udgifter i 2008 ca. 116,5 mia. euro. Den manglende udnyttelse af midlerne i budgettet skyldes bl.a. forsinkelser i opstarten af nye programmer og dårlig budgetplanlægning.

III. Parlamentets bemærkninger til regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed

7. Parlamentet er tilfreds med, at Retten også for 2008 har vurderet, at EU's regnskab er retvisende. Parlamentet glæder sig endvidere over, at områderne "Indtægter", "Administrationsudgifter og andre udgifter" og "Uddannelse og medborgerskab" har fået en positiv erklæring af Retten, og at Kommissionens tiltag for at forbedre forvaltningen har ført til fald i fejlprocenterne på områderne "Landbrug og naturresurser", "Forskning, energi og transport" og "Uddannelse og medborgerskab". Parlamentet beklager imidlertid, at det har været nødvendigt for Retten at afgive negative erklæringer på vigtige områder. Tabel 1 viser Rettens vurdering af fejlprocenterne på EU's udgiftsområder. En fejlprocent på mere end 2 % medfører en negativ erklæring fra Retten.

Tabel 1. Rettens vurdering af fejlprocenten i forvaltningen af hovedparten af EU's udgifter i 2008

Udgiftsområde	Mia. euro
Fejlprocent < 2 %	
Landbrug og naturresurser (forbehold for udvikling af landdistrikter)	55,1
Administrationsudgifter og andre udgifter	8,6
Uddannelse og medborgerskab	1,7
Fejlprocent 2-5 %	
Forskning, energi og transport	7,5
Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse	6,3
Økonomiske og finansielle anliggender (forbehold for det 6. ramme-program for forskning og teknologisk udvikling)	0,6
Fejlprocent > 5 %	
Samhørighed	36,6

Kilde: Rettens årsberetning for 2008.

8. Det fremgår af tabellen, at Retten har vurderet, at fejlprocenterne er højere end 2 % på områderne "Samhørighed", "Forskning, energi og transport", "Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse" og "Økonomiske og finansielle anliggender". Disse områder har dermed fået negative erklæringer fra Retten. Desuden har Retten taget forbehold for delområdet "Udvikling af landdistrikter" under "Landbrug og naturresurser" og for det 6. ramme-program for forskning og teknologisk udvikling under "Økonomiske og finansielle anliggender".

9. Parlamentet mener, at Kommissionens handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol burde have haft en større og mere synlig positiv effekt på antallet af fejl. Parlamentet bemærker dog, at Retten har vurderet, at det endnu ikke er muligt at fastslå, om handlingsplanen har haft en målbar effekt.

10. Parlamentet kommenterer igen Kommissionens arbejde med begrebet "acceptabel fejlrisiko", som indebærer at finde det mest omkostningseffektive niveau af kontrol samlet set i Kommissionen og medlemsstaterne. Gevinsterne ved at udføre kontrol skal således overstige omkostningerne forbundet med kontrollen. På nogle områder kan dette betyde, at kontrolkravene kan slækkes, mens andre områder skal kontrolleres grundigere. Parlamentet har ingen entydig holdning til begrebet, men påpeger, at fastsættelsen af en acceptabel fejlrisiko kun er ét af mange elementer, der skal til for at forbedre EU's økonomiske forvaltning. Parlamentet fremhæver også, at de data, der foreligger fra medlemsstaterne om omkostningerne ved kontrol, ikke er af en tilstrækkelig kvalitet til at beregne og fastsætte en acceptabel fejlrisiko.

11. Parlamentet opfordrer endvidere Kommissionen til at forkorte fristerne i forbindelse med dechargeproceduren, så Parlamentet kan træffe afgørelse om decharge året efter regnskabsåret. Som praksis er nu, træffer Parlamentet først sin afgørelse om decharge i 2010 for regnskabsåret 2008.

IV. Parlamentets bemærkninger til samhørighedspolitikken og landbrugspolitikken

12. "Samhørighed" (strukturfondene og Samhørighedsfonden) er det mest fejlbehæftede udgiftsområde på EU's budget. Området er det næststørste udgiftsområde og udgjorde 31 % af EU's udgifter i 2008. Parlamentet udtrykker bekymring over, at Retten har vurderet, at mindst 11 % af det samlede godtgjorte beløb ikke skulle have været godtgjort. Parlamentet finder det absolut nødvendigt at reducere antallet af fejl og påpeger, at der ikke har været nogen forbedring på dette område siden 2007. Parlamentet mener ikke, at sanktionerne over for de medlemsstater, der har høje fejlprocenter, er effektive. Medlemsstaterne tilbagebetaler kun 3-5 % af de samlede bevillinger, og omkostningerne ved en effektiv kontrol overstiger ifølge Parlamentet klart dette beløb. Parlamentet gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremlægge en oversigt over effektiviteten af kontrolsystemerne i de enkelte medlemsstater og opfordrer Retten til at udarbejde en tilsvarende liste på baggrund af sin revision.

13. "Landbrug og naturresurser" er det største udgiftsområde på EU's budget og udgjorde 47 % af EU's udgifter i 2008. Parlamentet glæder sig over, at Retten for første gang har givet området "Landbrug og naturresurser" en positiv erklæring, dog med forbehold for delområdet "Udvikling af landdistrikter", der stadig er behæftet med mange fejl. Parlamentet er dog foruroliget over, at der er en meget høj variation i fejlforekomster i medlemsstaterne. Fx var fejlprocenten 0,3 % eller mindre i Frankrig, Storbritannien og Tyskland, mens fejlprocenten udgjorde 3,7 % i Grækenland, 6 % i Bulgarien og 12,6 % i Rumænien.

14. Parlamentet kræver en forenkling af de komplicerede regler på såvel landbrugsområdet som samhørighedsområdet, både på medlemsstatsniveau og på EU-niveau, og Parlamentet forventer, at forenklingen vil medvirke til at nedbringe antallet af fejl.

V. Parlamentets bemærkninger til medlemsstaternes involvering i kontrollen med EU-midler

15. Parlamentet efterspørger, at de 27 medlemsstater påtager sig et større ansvar for forvaltningen af EU-midler. EU's største udgiftsområder, bl.a. landbrug og samhørighed, forvaltes ved delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og ca. 80 % af EU's udgifter administreres således af medlemsstaterne.

16. Parlamentet henviser i den forbindelse til erklæringen fra den interparlamentariske konference i Haag den 28.-29. januar 2010 – som Statsrevisorerne også deltog i – der netop havde forbedring af den nationale ansvarlighed i forbindelse med EU-midler på dagsordenen. Erklæringen slog fast, at nationale tiltag til at forbedre kontrollen og forvaltningen af EU's udgifter bør styrkes.

17. Medlemsstaterne har siden 2008 fremlagt en årlig oversigt over de udførte revisioner og kontroller af EU-midlerne. Parlamentet er positiv over for de årlige oversigter, men finder det dog nødvendigt at forbedre kvaliteten og sammenligneligheden af oversigterne. Parlamentet opfordrer desuden Kommissionen til at offentliggøre de årlige oversigter.

18. Et vigtigt element i at ansvarliggøre medlemsstaterne vil ifølge Parlamentet være at indføre nationale erklæringer om forvaltningen af EU-midler i de enkelte lande. Dette har Parlamentet nu påpeget i de seneste 5 års dechargeafgørelser.

19. Parlamentet glæder sig over, at Danmark, Storbritannien, Holland og Sverige har taget initiativ til at udarbejde nationale erklæringer. Parlamentet gentager desuden sin opfordring til Kommissionen om at gøre nationale forvaltningserklæringer obligatoriske for alle medlemsstater. Parlamentet fremhæver, at medlemsstaternes rolle i forvaltningen af EU-midlerne er blevet understreget i Lissabontraktatens artikel 317, og er af den opfattelse, at traktatændringen giver Kommissionen mandat til at indføre obligatoriske EU-forvaltningserklæringer for alle. Disse forvaltningserklæringer bør ifølge Parlamentet revideres af de enkelte landes rigsrevisioner.

20. Der er dog forskel på Rigsrevisionens revisionserklæring og de øvrige landes erklæringer. I både Storbritannien, Sverige og Holland er det forvaltningen, dvs. finansministerierne, som afgiver en erklæring om forvaltningen af EU-midlerne, og disse forvaltningserklæringer revideres herefter af rigsrevisionerne i hvert enkelt land.

I Danmark afgiver Finansministeriet ikke en forvaltningserklæring om EU-midlerne, men Finansministeriet har på baggrund af en dialog med Rigsrevisionen opstillet en oversigt i statsregnskabet over Danmarks bidrag til EU og de indtægter, Danmark modtager fra EU. Med denne oversigt har Rigsrevisionen siden statsregnskabet for 2008 fået et bedre grundlag for sin revision og erklæring om EU-midlerne, men oversigten i statsregnskabet kan ikke betegnes som en egentlig national forvaltningserklæring, som Parlamentet efterspørger.

21. Rigsrevisionens erklæring indgik frem til 2008 som en del af beretning til Statsrevisorerne om revisionen af statsregnskabet, men i november 2009 afgav vi en separat beretning om revisionen af EU-midler i Danmark med vores erklæring.

22. Parlamentet opfordrer i sin dechargeafgørelse til et tættere samarbejde mellem Retten og rigsrevisionerne om de EU-midler, der forvaltes ved delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Rigsrevisionen vil fortsat søge at udbygge samarbejdet med Retten.

VI. Afslutning

23. Parlamentet besluttede den 5. maj 2010 at godkende afslutningen af regnskaberne for gennemførelsen af EU's almindelige budget for 2008 og gav dermed Kommissionen decharge for dens forvaltning vedrørende dette finansår. Den overordnede konklusion i Parlamentets bemærkninger til dechargen er – meget lig sidste år – at der trods fremskridt på nogle områder fortsat sker for mange fejl på flere væsentlige områder, herunder navnlig på samhørighedsområdet.

24. For at reducere antallet af fejl efterspørger Parlamentet, at medlemsstaterne tager et større ansvar for forvaltningen af EU-midlerne. Parlamentet peger på de nationale erklæringer fra Danmark, Storbritannien, Holland og Sverige som en brugbar vej fremad og opfordrer Kommissionen til at gøre sådanne erklæringer obligatoriske for alle medlemsstater. Samtidig opfordrer Parlamentet til et tættere samarbejde mellem Retten og rigsrevisionerne for at forbedre revisionen af EU-midlerne.

25. De fleste fejl sker i medlemsstaterne, og jeg er derfor enig i Parlamentets opfordring om en stærkere indsats fra medlemsstaterne. Rigsrevisionerne har i den forbindelse en vigtig rolle. I samarbejdet mellem rigsrevisionerne i EU er der interesse for at styrke indsatsen og samarbejdet om revisionen af EU-midlerne. Det sker bl.a. ved samarbejde om revision af udvalgte områder. Nogle rigsrevisioner – herunder Danmark – har også udviklet erklæringer om revisionen af EU-midler.

26. Jeg er også meget enig i Parlamentets opfordring til et tættere samarbejde mellem Retten og rigsrevisionerne.

27. Jeg vil også fremover orientere Statsrevisorerne om udviklingen i forvaltning og revision af EU-midler, og jeg vil løbende orientere Statsrevisorerne om samarbejdet mellem Rigsrevisionen og Retten.

Henrik Otbo